

Սայաթ Նովա

Հիմքը վերստին նուրեցին

Հիմքը վերստին նուրեցին, շաղ արին, Մողնու սուրփի Գեվուրք.
Քար ու կիրը օխշարի կաթ շաղ արին, Մողնու սուրփի Գեվուրք.
Աչ ու ձախ կախեցի՛ն՝ բրուլե ճաղ արին, Մողնու սուրփի Գեվուրք.
Յիրգնոց լուսը վրբեդ կամար-թաղ արին, Մողնու սուրփի Գեվուրք:

Պատիրըդ կարմիր ագուրով, սրնիրըդ տաշ մարմար քարով,
Հրնդու միջենն դուս էկած վարաքուրըդ՝ դալամքարով.
Թագիրըդ անգին ակնիրով, ըզգիստըդ գարբաբով, գարով.
Բիմըդ ու խաչկալըդ դրախտի բաղ արին, Մողնու սուրփի Գեվուրք:

Վիրնատունդ սանդալե տախտակ, ռանգրն է տորոնի նրման.
Հոքով ու մարմնով կու սրբիվի, օվ քիզ գու քա մոնի նրման.
Տապանակ ուխտի կըտակավ խորանդ Ահարոնի նրման
Միաբանքըդ քաղցրը ձայնով տաղ արին, Մողնու սուրփի Գեվուրք:

Ամեն բորոտը կու սրբիվի, քիզի գու քա օվ փափակով...